

fælde, hvor en Mand har havt et usædvanligt Formuestab, maa dette tages i Betragtning ved Bestatningen. Maa ske herover min Opfattelse paa en Misforstaaelse; men jeg har ikke villet, at den Bemærkning, som jeg opfattede paa denne Maade, skulde staae hen uden at have mødt Modsigelse. — Det Punkt, der bevægede mig til at begjære Ordet, er det meget omdebatterede Spørgsmaal, hvilke Personer der skulde indbrages under Bestatningen. Jeg maa i denne Henseende erklære mig uenig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) saavel som med den ærede sidste Taler. Det er rigtig, som det blev sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), at da man i forrige Session behandlede Landcommunalloven, foresaa der fra det samlede Udvalg en Indstilling, der gik ud paa at ordne disse intercommunale Bestatnings-spørgsmaal paa en saadan Maade, at man i de enkelte Communer kunde komme til at ramme ikke blot de Personer, der boe i Communen, men ogsaa Personer, der boe udenfor Communen, men som dog for en større eller mindre væsentlig Deel have deres Indtægt af Eiendom eller Bedrift i Communen. Det viste sig imidlertid, at der iblandt Udvalgets Medlemmer var forskjellige Meninger om, hvorledes denne Tanke skulde gennemføres, og jeg tør vel nok sige, at der var adskillige af Udvalgets Medlemmer, der ikke vilde gaae med ved en hvilken som helst Ordning af dette Spørgsmaal. Jeg maa sige til, at jeg for mit Vedkommende vel overhovedet kunde gaae ind paa den Hovedtanke, hvorom der her er Spørgsmaal, ligesom jeg jo ogsaa gik med ved Forslag i denne Retning; men jeg var i denne Henseende bleven væsentlig paavirket af den Betragtning, at den almindelige Anskuelse nu engang gik i den Retning, og naar det stillede sig saaledes, at det derfor var vanskeligt ikke at komme bort fra en saadan Ordning, saa var det for mig af en overveiende stor Vigtighed i alt Fald at faae Sagen ordnet saaledes, at den tilhørlige Billighed og Rigelighed kunde siges virkelig tilveiebragt imellem Communerne, hvad deres indbyrdes Forhold angaaer. Jeg kan finde mig i, at man ordner Skatteforholdene,

altsaa ogsaa Communesgiftsforholdene, paa en Maade, der i og for sig ikke stemmer med, hvad der maa ansees for at være det strengt Correcte, naar der dog ved en saadan Ordning ikke gjøres praktisk Uret mod enkelte Personer. Det, som for mig var det Væsentlige ifjor, og som forsaavidt ogsaa er det iaar, er, at man ikke i Communallove for enkelte Steder indfatter Bestemmelser, der ikke staae i Overensstemmelse med de Regler, som gjælde for andre Steder, saaledes at enkelte Personer kunne blive udsatte for at blive utilbørligt medtagne, ved nemlig at blive indbragne under forskjellige Bestatningsregler og saaledes, hvad det endelige Resultat angaaer, komme til at betale Mere i Skat, end der maa ansees for at være i sin Orden. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) nu imidlertid udtalte sin Forundring over, at den ærede Indenrigsminister i det nu foreliggende Lovudkast havde stillet sig og Sagen paa den Maade, som Tilfældet er, da maa jeg tilstaae, at for mig er det umuligt at forstaae denne Anse; thi det forekommer mig, at Indenrigsministeren ikke vel kunde have taget Sagen paa anden Maade, end han har gjort. Det er jo en bekjendt Ting, at det blev vedtaget i Landcommunalloven, at Skattepligten til Communen skulde være afhængig af personligt Ophold i Communen, og, vel at mærke, de Regler, der i den Henseende bleve satte ind i Landcommunalloven, bleve ved § 56 i denne Lov bragte til Anvendelse paa alle Landets Communer, Kjøbenhavn inclusive. Det undgik ingenlunde Opmærksomheden, at man ved denne § 56, jeg vil ikke sige kom i Strid med den gjældende kjøbenhavnske Communallov, men i alt Fald indførte Noget, der ikke var stemmende med og forsaavidt forandrede den kjøbenhavnske Communallov; navnlig erindrer jeg, at jeg selv gjentagne Gange gjorde opmærksom paa, hvorledes det vilde være nødvendigt ogsaa af den Grund at fremskynde den forestaaende Revision af den kjøbenhavnske Indfømskatlov, og at man ved Revisionen af denne maatte ordne det her omhandlede Punkt paa den Maade, hvorpaa det nu engang var blevet ordnet i Landcommunalloven. Efter hvad der saaledes blev staaet fast i Landcommunalloven,